

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 13 februari 1930 kl. 2 e. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av väckt motion om Kelloggpakten och folkförbundsakten — den senares komplettering med betonande av den fullständiga avrustningen såsom förbundets mål.

I en inom första kammaren väckt motion, nr 217, har herr *Lindhagen* hemställt, »att riksdagen — med anledning av den förestående revisionen av folkförbundets akt till överensstämmelse med Kelloggpakten — ville hos Kungl. Maj:t begära svenskt initiativ till aktens komplettering med ett betonande av den fullständiga avrustningen såsom förbundets mål».

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Med den förevarande likartade motioner ha vid flera tillfällen varit föremål för behandling av utskottet och riksdagen; samtliga dessa motioner ha avstyrkts av utskottet och avslagits av kamrarna, då, såsom utskottet i tidigare yttranden framhållit, de i motionen anförda synpunkterna till en viss grad redan blivit från svensk sida beaktade. Sålunda uttalades i riksdagens skrivelse av år 1920 om Sveriges anslutning till Nationernas förbund, att det vore ett svenskt önskemål, »att det arbete för en universell och effektiv begränsning av de nationella rustningarna, som i förbundsaktens art. 8 utlovas, utan dröjsmål igångsättes och med verklig kraft bedrives». Spörsmålet om rustningarnas begränsning har sedermera, som bekant, i hög grad sysselsatt förbundet; senast vid 1929 års folkförbundsförasamlings möte antogs en resolution, vari bland annat erinrades om »nödvändigheten av att så snart som möjligt taga första steget i fråga om rustningarnas nedbringande och begränsning.» Vid arbetet inom förbundet på detta område har Sverige icke försummat att i sin mån medverka i överensstämmelse med de år 1920 uppdragna riktlinjerna. Denna verksamhet bör enligt utskottets mening fullföljas. Där-
emot synes ett svenskt initiativ, i enlighet med motionärens förslag, di-

*Utskottets
yttrande.*

rekt åsyftande allmän avrustning, ej i närvarande läge kunna leda till något resultat.

Utskottet får alltså hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 februari 1930.

På konstitutionsutskottets vägnar:

C. A. REUTERSKIÖLD.

Närvarande: Herrar Reuterskiöld, Sävström, Strömberg, David Bergström, Stendahl, G. W. Hansson*, Hellberg*, Sandegård, Larsén, Stenberg, Mellén*, Magnusson i Tumhult, Jansson i Edsbäcken, Borg, Persson i Trången, Karlsson i Vadstena, Fast, Holmström och Björck i Kristianstad.*

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.